

qualitat de terme afectuós, ens acostava a la família expressiva de l'al. mj. *minne* 'amor' (per més que en aquest conflueixi un corrent indoeuropeu de sentit mental). Vegeu-ne altres aplicacions encara en *AlcM* (s. v. *mec* I, II, III, IV, i *meca* I, II, III, IV, v).

Ben mirat, també sembla que hem de posar aquí *meix* (i el seu fem. *meixa*) 'vedell no desmamat', que ja era familiar a Verdaguer: «A sos costats s'enfonson y naixen illes noves / y, penjant-s'hi amb bels tristos, tal volta, algun cabrit / --- / a desfetres ramades l'enrotllan *xays* y *meixos*, / crida 'l bover los trossos de barraca colcant, / oblidat de sa dona, que endebades als peixos / ---», en l'esborrall de l'*Atl.* de 1867 (v, 20 bis; estrofa després suprimida). Car per més seductor que sigui atansar-lo al nom indoïrani de l'ovella (scr. *mešāh*, avèstic *maēšō*, m., i cpt. *maēša-varəšni* abraçant alhora ovelles i marrans),⁵ cal rebutjar-ho com una mera coincidència, sense descartar que fos una creació hipocorística paral·lela, ja que tenim dret a admetre-li una base MEISO-. Per a l'extensió actual de *meix* a tota la zona pirinenca i pre-pirinenca, vegeu BDC XIX, 166, DAG. i *AlcM* (dubto que sigui real la pron. amb *e* oberta que li atribueix; el plural és *meixos*, és clar (no sé si és veritat que alguns diguin també *meixo* en singular on ho localitza *AlcM*). Sense relació, la frase tort. *ni creix ni meix* (BDC III, 102; Spitzer, *LexikK*, 46), on reemplaça *minva* per mor de la rima.

DERIV.: *Meixada. Meixic. Maixeta* (*AlcM*).

CPT.: *Memeç. Meremeç* (< *men-e-mec* dissim.?).

¹ Si no és en els diccionaris de rims de JMarc i Aversó, que porten *mech*, *mecs*, *mecha* (en rima amb mots com *taleca*, *Arbeca* etc.), i amb *e* semisonant. Però no ens podem refiar que es refereixin a això. Manquen tant el simple com *barbameç* en el DTo., Lacav., CRos, Sanelo, Escrig 1851, DFgra., DAmen. FebrCard. deu seguir Belv. (notem en tots dos la trad. *barbatulus*), però interessa que marqui que es pronuncia amb *é* oberta (no *é ni é*). — ² Així en les dues eds. incunables del *Corbacho* (ed. Pz. Pastor, p. 200), per més que el ms. substitueixi aquesta *lectio difficilior* pel trivial *moço de barbas*. — ³ En aquest sentit és tan subjecte a dubtes negar com afirmar (MLWagner, ZRPb. xxxix, 540) que vingui d'un antic nom ètnic indígena (cf. els *chichimecos*). Molt menys podem fer cas de l'anèdota gallega reportada per Cuveiro Piñol que tendeix a fer-lo venir del cultisme *moechus*. — ⁴ Els NLL toscans *Miccula* i *Monteméccoli*, estic força menys convençut que Pieri (*Top. d. V. dell'Arno*, 216) que provinguin d'un NP germànic. — ⁵ A les notes bibliogràfiques afegim-n'hi algunes que poc aporten, o s'hi troba alguna altra dada o argument d'escassa força: AntThomas, *Rom.* xxxviii, 344; Bertoni, *Ann. du Midi* xx, 157, 401; Spitzer, ZRPb. xli, 164, 352; Sainéan, *Sources Indig.* I, 69; Toro Gisbert, BRAE VII, 617; Wartburg, ARom. iv, 554. ⁶ Cf. Benveniste, *Voc. Inst. Ieur.* I, 23; Reichelt, *Awestisches Elbuch*, § 143, p. 487 i gloss., s. v.

Meca, V. *metxa* i *moc* *Mecaneria*, *mecànic*, *mecànica*, *mecanisme*, *mecanització*, *mecanitzar*, *mecànògraf*, *mecanografia*, V. *màquina* *Mecenas*, -enes, pròpiament NP, dels quals no parlem. *Mecerès*, V. *mas-sarès* (MASSA) *Meco*, V. *mec* *Mè-coll*, V. *mec*

MECONI, pres del ll. *meconium*, gr. *μηκώνιον* 'suc del cascall, opi', derivat de *μήκων*, -ωνος, 'rosella', 'cascall'. □ 1.ª doc.: 1868, SLitCosta.

DERIV.: *Meconina*.

Mecres, V. *dimecres* (DIA) *Meda*, V. *meta* *Medalla*, *medallejar*, *medaller*, *medalló*, V. *malla* 'moneda' *Medecino*, V. *metge* *Medi*, *medià*, *mediació*, *mediador*, *medial*, *mediant*, *mediar*, *mediastí*, -astinitis, *mediat*, *mediatització*, *mediatitzar*, *mediatiu*, V. *mig* *Mèdic*, *medicable*, *medicació*, *medical*, *medicament*, *medicamentós*, *medicar*, *medicastre*, *medicina*, *medicinaire*, *medicinal*, *medicinar*, V. *metge* *Medició* (cast.) *medidor*, V. *mesura* *Medieval*, *medievalisme*, V. *edat* *Medio*, *mediocre*, *mediocritat*, V. *mig* *Medir*, V. *mesura* *Medís*, V. *matèria* *Meditabund*, *meditació*, *meditar*, *meditatiu*, V. *metge* *Mediterrani*, V. *mig* *Mèdium*, *mediumitzar*, V. *mig* *Médol*, V. *meta* *Medrança*, *medrar*, V. *millor* *Medulla*, *medullar*, *medullitis*, *medullós*, V. *moll* II *Medusa*, V. *metge* *Mefistofèlic*, de *Mephistopheles*, nom de persona (dels quals no tractem)

MEFITIC, pres del ll. *mefiticus* id., derivat de *mefitis*, -is, 'exhalació pestilent'. □ 1.ª doc.: 1868, SLitCosta.

DERIV.: *Mefitisme*.

Mefitis era un mot dialectal italià. D'una variant ha de venir l'it. *mojèta* 'exhalació pestilent, palúdica o volcànica', *mojèta* 'mamífer pestilent sudamericà'; d'on *mojeta* id.

Mega, *megacèfal*, *megaduc*, *megaducat*, *megaduquessa*, *megalit*, *megalitic*, *megalo-*, *megalocèfalia*, *megalòman*, *megalomania*, *megalosaure*, *megàmetre*, *megateri*, V. *magne*

Mei mall. o *esmei* men. 'espècie d'aiguacuit de sabater', potser d'una pronúncia *meits o *meit de ---, nascuda per fonètica sintàctica o analògica d'un *mest o *mesc, que més aviat que igual a MESC, seria provinent de MISCERE o MIXTUS 'barrejar, -jat' (vella romanella del mossàrab insular?, cf. *romesco*, MESCLAR).

Meial (clau), V. *mig*; mala grafia per *maial*, *mallal*, V. *malla* 'moneda' *Meitadà*, *meitadat*, *meitadella*, *meitadenc*, *meitat*, *meitenc*, V. *mig* *Meixa*, *meixada*, V. *mec* *Meixant* gallicisme inacceptable, del fr. *méchant* 'dolent', fr. ant. *mescheant* 'desgraciat' *Meixanta*, V. *meixant* i *milanta* (MILL) *Meixclar*, V. *mesclar* *Meixic*, V. *meix* (MEC)

MEL, f., 'producte de l'abella', del ll. MĒL, MĒLLIS, n., id. □ 1.ª doc.: orígens (mj. S. XIII).